

Του Χρ. Σταμόπουλου

Μαζί με όλους τους Έλληνες θρηνούμε κι εμείς τον θάνατο του εθνικού μας ήρωα Μανώ λη Γλέζου

. Η ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΟΥ 1925 έχει πρόσθετους...

λόγους γι' αυτό.

Η συμμετοχή του Μανώ λη Γλέζου ως κύριου ομιλητή στην Ημερίδα που διοργανώσαμε τον Φλεβάρη 2010 στο Δημαρχείο υπήρξε καταλυτική για την ανάδειξη και αποκάλυψη στο ευρύτερο κοινό της πραγματικής αλήθειας για τη μεγάλη Αγροτική Λαϊκή Εξέγερση της 2ας Φλεβάρη 1925 στα Τρίκαλα, του επονομαζόμενου και «Τρικαλινού Κιλελέρ».

Μια μεγάλη ιστορική Εξέγερση του Τρικαλινού Λαού βγήκε οριστικά απ' το ντουλάπι της λήθης και της αφάνειας, όπου ήταν ερμητικά και σκόπιμα κλεισμένη για δεκαετίες. Τέσσερις μήνες αργότερα ομόφωνα το Δημοτικό Συμβούλιο της πόλης μας την αναγνώρισε ως τοπική επέτειο και έκτοτε τιμάται την πρώ τη Κυριακή κάθε Φλεβάρη.

Αξίζει να μνημονεύσουμε τα τόσο περιεκτικά λόγια, με τα οποία ο Μ. Γλέζος συνόψισε τη δράση του αρνητικού πρωταγωνιστή-καταστολέα της Εξέγερσης του Λαού: «ο ρόλος του Καβράκου στα γεγονότα του 1925 υπήρξε δολοφονικός, ενώ το

1941 (σημ: όταν παρέδωσε την Αθήνα στα ναζιστικά στρατεύματα) υπήρξε προδοτικός». Λόγια που υπενθυμίζουν στην κυβέρνηση το καθήκον της να υλοποιήσει την ειλημμένη απόφαση για μετονομασία του Στρατοπέδου, όπου στεγάζεται η ΣΜΥ, αλλά και στον Δήμο Τρικκαίων να μετονομάσει την αντίστοιχη οδό της πόλης.

Θα θυμόμαστε και θα τιμάμε πάντα τον Μανώ λη Γλέζο:

Γιατί στις 30 προς 31/5/1941, μαζί με τον φίλο και συναγωνιστή του Λάκη Σάντα, κατέβασε τη ναζιστική σβάστικα που μόλυνε την Ακρόπολη.

Για τον ανυποχώρητο και ασταμάτητο μέχρι σήμερα αγώ να του κατά του ναζισμού και φασισμού, ξένου και ντόπιου.

Γιατί 16 χρόνια φυλακές και εξορίες, βασανιστήρια και 3 καταδίκες σε θάνατο δεν τον λύγισαν για να κάνει πίσω και να εγκαταλείψει τους αγώνες για ελευθερία, εθνική ανεξαρτησία, δημοκρατία και κοινωνική πρόοδο.

Γιατί πάλευε μέχρι το τέλος για την άμεση δημοκρατία και να είμαστε ενεργοί πολίτες («με τους πολίτες στα κέντρα λήψης των αποφάσεων», όπως έλεγε).

Γιατί δεν ήταν μονόπλευρος και μονοσήμαντος άνθρωπος, αλλά τον διέκρινε μια απίστευτη πολυμέρεια. Εκτός από αγωνιστής, πολιτικός, κοινωνικός ακτιβιστής, ενεργός πολίτης, υπήρξε και δημοσιογράφος, ιστορικός, ποιητής, γλωσσολόγος, υδρολόγος, γεωλόγος, συγγραφέας.

Γιατί ήταν πατριώτης και ταυτόχρονα διεθνιστής. Εθνικός ήρωας των Ελλήνων και ταυτόχρονα παγκόσμιο σύμβολο αγωνιστή για τα πιο υψηλά ιδανικά του Ανθρώπου. Ένας Οικουμενικός Έλληνας, που άγγιξε τους λαούς και τις προσωπικότητες σ' όλο τον κόσμο. (Το 1962 τιμήθηκε με το βραβείο Λένιν για την ειρήνη).

Γιατί ήταν πάντα απλός, προσιτός και διαθέσιμος για τον καθένα. Έδειχνε πάντα την έμπρακτη (και φυσική του) συμπαράσταση στους πιο αδύναμους, όπως ήταν οι πρόσφυγες, οι διωκόμενοι, οι φυλακισμένοι, οι τοξικοεξαρτημένοι.

Γιατί δεν φοβήθηκε ποτέ και τίποτα!

Κλίνοντας το γόνυ αποχαιρετάμε τον Πατριώτη, τον Αγωνιστή, τον Δημοκράτη, τον γιο της Οικουμένης, τον Άνθρωπο, αλλά –να μην το ξεχνάμε- και τον Συμπολίτη μας (αφού ήταν Επίτιμος Δημότης του Δήμου Τρικκαίων) ΜΑΝΩΛΗ ΓΛΕΖΟ!